

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ 1963 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਕਿੰਨੀ, ਇਹ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੋਟਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2)(a)(ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਵੇਂ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜੇਬਾ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1619

4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਈ

ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ (LI of 1962)- ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਐੱਸ. 29, 40 ਅਤੇ 44 - ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ - ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - S. 29 - ਕੀ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ — ਮੰਗ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਕੀ ਉਹ ਮਿਆਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ — S. 44 — ਦਾ ਘੇਰਾ — ਕੀ S. 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਕੁਲੈਕਟਰ', S. 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ 1962 — ਕੀ 'ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 226 — ਲੋੜ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ

29 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ— ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 245
—ਐੱਸ. 40— ਕੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ — ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰ ਪ੍ਰਿਟੇਸ਼ਨ — ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ — ਕੀ ਇਸ 'ਤੇ
ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Prithvi Chand v. State of Punjab, etc.
(Narula, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਅੰਤਿਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਗਲਤ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ 'ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ 'ਜਨ ਹਿੱਤ' ਅਤੇ 'ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ' ਵੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਗ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਗ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਹੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਖਪਤਕਾਰ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ 13 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਾਰੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ" ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40, ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟਿੰਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟਿੰਗ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰਵ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੁਰਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਾਅ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ;; ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਯੂ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਵਿਧਾਨਕ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਆਰ.

ਕੇ.ਐਸ. ਕਵਾਤਰਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ (1962 ਦਾ 51) ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1962 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਬੀ') ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ। ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇ 24 ਅਗਸਤ 1963 ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚੰਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 2092 ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੇ 29, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਸਟੋਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 29 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਕਰੋਕਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, 29 ਅਗਸਤ, 1963 (ਅੰਕਸ਼ਾ 'ਸੀ')। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੀ

Prithvi Chand v. State of Punjab, etc.
(Narula, J.)

ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1963, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ 2 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੂਟ ਐਂਡ ਗਨੀ ਬਰੋਕਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਬਨਾਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (1) ਕਿ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੰਗ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ') ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1214.

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਜ ਲਈ ਹੰਗਾਮੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮੁੜ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਦੁਕਾਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੰਗਾਮੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੋੜ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੂਟ ਐਂਡ ਗਨੀ ਬਰੋਕਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੰਪੱਤੀ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ - "ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ" ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ . ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ: (i) ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ, (ii) ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, (iii) ਸਿਵਲ ਰੱਖਿਆ, (iv) ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ, ਅਤੇ (v) ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨਪਲਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟਿੰਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਵਧਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ' ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟਿੰਗ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰੀਮਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਸ਼ਰ ਚੀਫ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਬੁਰਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਾਅ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ "ਜਨਹਿਤ" ਅਤੇ "ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ" ਵੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਖੰਡਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ "ਸਾਰੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ" ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ "ਸਾਰੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ" ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਮੀ

Prithvi Chand v. State of Punjab, etc.
(Narula, J.)

ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੁਲੈਕਟਰ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ -

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ 'ਸ਼ਰਤਾਂ' ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“(3) ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਗ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹੀ 1 ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੰਗ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਖਰੀਦਣ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਸੀ ਰਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ (ਜੋ ਕਿ 1963 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. 1738 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ) ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 176-ਏ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਜਾੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

"44. ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ :- ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ

ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਇ (NJaruIla, J.) ਆਧੁਨਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਭਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਖਪਤਕਾਰ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਵਾਤੜਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1 ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇ। ਅਗਰਵਾਲ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਵਾਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਘੋਖੇਗੀ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਵੇਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Prithvi Chand *v.* State of Punjab, etc.
(Narula, J.)

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ